

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอดและวิธีสอนแบบปกติ

A COMPARATIVE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT AND ATTITUDE TOWARDS
LEARNING ENGLISH OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS TAUGHT BY
THE COMMUNICATIVE APPROACH INTEGRATED WITH
CONCEPT ATTAINMENT AND BY CONVENTIONAL METHOD

¹⁾เสาวনীย์ ใจจำ ²⁾ ผศ. ดร.จันทนี อินทรสุด ³⁾ดร.บุญเรือง ศรีเหรียญ

¹⁾Saowanee Jaikham ²⁾Asst.Prof. Dr. Chantanee Indrasuta ³⁾Dr.Boonrueng Sriharun

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนปากพลีวิทยาการ จังหวัดนครนายกจำนวน 79 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองจำนวน 41 คน ได้รับวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และกลุ่มควบคุมจำนวน 38 คน ได้รับวิธีสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบปกติ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ 4) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test แบบ Independent Samples)

¹⁾ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

²⁾ อาจารย์พิเศษหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

³⁾ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The objective of this study was to compare English learning achievement and attitude of Mathayom Suksa 3 students taught by the communicative approach integrated with concept attainment and by conventional method.

The samples of this study were 79 Mathayomsuksa 3 students during the first semester of the 2006 academic year at Pak Phli Wittayakarn School, Nakhon Nayok province, selected by using Sample Random Sampling Technique and divided into two groups. The first group, the experimental group, consisted of 41 students was taught by the communicative approach integrated with concept attainment method. The other group, the control group, consisted of 38 students was taught by the conventional method. The instruments used in this study were : (1) lesson plans for communicative approach English integrated with concept attainment, (2) lesson plans for conventional method, (3) the English learning achievement test, and (4) a questionnaire on attitude towards English learning. They were constructed by the researcher. Data, analyzed by statistic package of social science, were mean, standard deviation, t-test for independent samples.

The results of the research were as follow :

1. The English learning achievement of the experimental group was higher than that of the control group at the .05 level of significance.
2. The attitude towards English learning of the experimental group was better than that of the control group at the .05 level of significance.

ความสำคัญของปัญหา

ประการแรก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ทุกสังกัด จากการประเมินของหน่วยงานต่างๆ และการประเมินระดับชาติ วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งทั่วประเทศต่ำกว่าร้อยละ 50 ประการที่สอง ผลจากการประเมินระดับชาติคะแนนด้านการคิดวิเคราะห์

ต่ำมาก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก, 2547) สามารถพูดได้ว่าเด็กไทยคิดวิเคราะห์ไม่เป็น และใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารไม่ได้ ประกอบกับปีพุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีมาตรการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา โดยเน้นการพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ และให้สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ลดปัญหาการท่องจำ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) เป็นสำคัญ

คำสำคัญ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติที่มีต่อการเรียน การสร้างความคิดรวบยอด

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และวิธีสอนแบบปกติ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่างกันอย่างไรสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และวิธีสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และวิธีสอนแบบปกติ ตามหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Your Turn 3, Dynamic English 1 และหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก

ระยะเวลาในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 15 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ชั่วโมง เมื่อรวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วใช้เวลาทั้งสิ้น 17 สัปดาห์ โดยเริ่มทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนปากพลีวิทยาคาร จังหวัดนครนายก จำนวน 3 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 115 คน ซึ่งจัดนักเรียนแบบละความสามารถทางการเรียนให้อยู่ในระดับใกล้เคียงกันทั้ง 3 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนปากพลีวิทยาคาร ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยใช้วิธีจับฉลากจำนวน 2 ห้องเรียนจาก 3 ห้องเรียนแล้วนำ 2 ห้องเรียนมาจับฉลากเพื่อเลือกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 41 คน ใช้วิธีสอนที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และอีกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 38 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ วิธีสอนซึ่งมี 2 วิธีคือ 1) วิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริม กระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด 2) วิธีสอนแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.1 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด ที่ใช้กับกลุ่มทดลอง และ แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ใช้กับกลุ่มควบคุม ประกอบด้วยแผนจำนวน 15 แผนโดยเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และมีผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุงจากนั้นนำแผนการสอน

ที่ปรับปรุงแล้วทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโรงเรียนปากพลีวิทยาการ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้จริง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ การสอนภาษาอังกฤษ 5 ท่าน ต่อจากนั้นนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ จากสูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 :123)

แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ ใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และทฤษฎีเจตคติที่มี 3 องค์ประกอบคือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และ ด้านพฤติกรรม โดยข้อความจะเป็นเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 ด้าน หลังจากนำเสนอ คณะกรรมการวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และปรับปรุงแล้วนำแบบวัดเจตคติไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 34 คน หาค่า อำนาจจำแนกโดยใช้สถิติทดสอบที และหาค่า ความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach,1973)

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยรวม และจำแนกรายทักษะ 4 ทักษะ ใช้สถิติทดสอบที กรณี กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ Independent Sample) (Winer, 1971)

3.2.2 การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยรวมและจำแนกรายด้าน ใช้สถิติทดสอบที กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ Independent Sample) (Winer, 1971)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการ เรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ เมื่อจำแนกรายทักษะ 4 ทักษะ ได้ผลการวิจัยดังนี้

1.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบปกติ

1.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด ไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดีกว่านักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบปกติ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้ผลดังนี้

2.1 นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด มีเจตคติด้าน 1) ความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียน 2) ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา 3) การเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ 4) กิจกรรมการเรียนการสอน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอดและนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบปกติ มีเจตคติด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาหลายปีและรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอดที่พัฒนาขึ้น จากการรวมแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับแนวคิดที่เน้นความรู้ความเข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษา เสริมด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ความคิดรวบยอด เป็นแนวความเชื่อใหม่ที่เชื่อว่า ถ้าให้นักเรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์อย่างแจ่มชัด แล้วจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ความรู้ทางภาษานั้นเพื่อการสื่อสารมากเพียงพอ นักเรียนจะสามารถพัฒนาการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสม สอดคล้องกับนิพพิทา กุลชิต (2536) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษต่ำและตอบสนองหลักสูตรใหม่ ที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแสวงหาความรู้โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิด

มโนคติของ Bruner สอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยสรุปว่าการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าการสอนตามคู่มือครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้จำแนกเป็น 4 ทักษะ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟัง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะกลุ่มทดลองฝึกทักษะการฟังจากการที่ครูนำเสนอตัวอย่างประโยคที่ใช่ และไม่ใช่ หลายประโยค ใช้เวลาฝึกในชั้นตอนนี้ นานกว่าชั้นตอนอื่นๆ และได้คุณภาพ ประกอบเชื่อมโยงเรื่องราว จนเกิดความคิดรวบยอดและฝึกใช้ชั้นตอนที่ 1-3 จนเข้าใจและสามารถตอบคำถามได้ แสดงบทบาทสมมุติซ้ำๆ จนจำได้ เข้าใจความหมายได้แม่นยำ ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมฝึกทักษะการฟังจากการอ่านประโยคของครู เทป เป็นการบอกเนื้อหาที่จะเรียนโดยตรงไม่ได้เกิดจากการคิดเปรียบเทียบด้วยตนเอง นักเรียนจึงไม่ค่อยตั้งใจฟังเท่าที่ควร สอดคล้องกับกัทบูลแห่งการฝึกหัดของธอร์น ไคค์ที่ว่า การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำๆ บ่อยๆ เป็นการสร้างความมั่นคงของการเรียน ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร การที่ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้อยู่เสมอก็จะทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่ว (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2534) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546) และนนทพร ภูวรัตน์ (2546)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจาก ทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงออก (Productive Skill) เป็นการสื่อสาร 2 ทาง มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยเริ่มจากการฟังที่เข้าใจแล้วพูดได้ตอบกลับไป ซึ่งเป็นผลออกมาจากความสามารโดยธรรมชาติ ไม่เหมือนทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่รับรู้ (Receptive Skill) มีการสื่อสารทางเดียว และอีกประการหนึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนของวิธีสอนทั้งสองกลุ่ม มุ่งเน้นการสอนเพื่อการสื่อสารให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม พัฒนาการพูดโดยบทบาทสมมุติ และในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองนักเรียนทั้งสองกลุ่มจึงมีโอกาสได้ฝึกทักษะการพูดไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดไม่แตกต่างกัน แต่ระดับความสามารถในการพูดของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเพิ่มขึ้นกว่า ก่อนทดลอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารี นาจวง (2541) และสุกัญญา ศิลประสาท (2544)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะในขั้นตอนของการนำเสนอเนื้อหา ให้ตัวอย่างที่ “ใช่” และ “ไม่ใช่” จะต้องใช้สื่ออุปกรณ์มาประกอบการสอนมาก เป็นสื่อที่ชัดเจน ซึ่งเมื่อเห็นแล้วสามารถแยกความแตกต่างได้ สอดคล้องกับประโยชน์ที่อ่าน อาจเป็นภาพ ของจริง ในเรื่องของสื่อการเรียนนั้น โรสเบอร์รี่ (Roseberry , 1985) กล่าวว่าสื่อการเรียนจะมีผลต่อความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนมาก เป็นสิ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์ลักษณะหรือชนิดเนื้อความได้ และจะทำให้เข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เป็น อย่างดี สอดคล้องกับ อารี พันธุ์ณี (2534) ที่กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็น สิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณี เวทไชยสง (2544)

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการเขียน ของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่ม ควบคุม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในการที่จะเขียนเพื่อสื่อความหมายได้นั้นนักเรียนต้องมีความรู้ทั้งในเรื่อง ความหมาย ไวยากรณ์ และอักษรวิธี สามารถจำความรู้มาใช้ให้ถูกต้องตามสถานการณ์ และมีทักษะใน การเขียน การสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เน้นสอนไวยากรณ์โดยเฉพาะ จึงทำให้ สามารถพัฒนาการเขียนได้ดีกว่าในระยะเวลาเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Jerome Bruner (อ้างในมาลินี จุฑะรพ, 2537: 124) ที่ว่า “กระบวนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียน เรียนได้ผลดีในระยะสั้นคือ การสอนแก่นหรือสาระของวิชานั้นๆ”

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด มีเจตคติต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากใน การจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้าง ความคิดรวบยอด ทุกขั้นตอนของการสอน ผู้สอนกับผู้เรียนต้องมีส่วนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการ เรียนโดยการต่อความ เสริมความคิดที่ผู้เรียนต้องการพูด เขียน หรือแสดงออกทางความคิดต่างๆ เพื่อ การสื่อสาร จึงเป็นสาเหตุให้การปฏิบัติทางภาษาของผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2533) การช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนจะเกิดความ ภาคภูมิใจในความสามารถของตน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สอดคล้องกับผลการทดสอบของริชาร์ด และ บาร์ทเลต (Walker, Richard & Bartlett , 1984) กุศยา แสงเดช (2537) และ โชติกา ศรีถาวร (2543) ซึ่งใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 การที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ กิจกรรมใดๆ ย่อมทำให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ พอใจ และเรียนอย่างมีความสุข เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนย่อมอยากเรียนรู้ ต่อไป (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ , 2534)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกรายด้าน 5 ด้าน สรุปผลการวิจัยว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีเจตคติด้านความกระตือรือร้น สนใจในการเรียน ด้านความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาด้านการเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้ภาษาสื่อสารโดยใช้เหตุการณ์ที่เหมือนในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีลักษณะเป็นเกม การแสดงบทบาทสมมติ หรือกิจกรรมที่ใช้ในการสนทนา ในชีวิตประจำวันเพื่อการสื่อสาร เนื้อหาอาจให้เด็กสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หนังสือจากห้องสมุดเป็นแหล่งในการเรียนรู้ ใช้ค้นคว้าเพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารต่อไป การเขียน คำศัพท์ ประโยค ความหมายของคำและประโยค รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการปฏิบัติกิจกรรม แต่นักเรียนในชนบทไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมากนัก ไม่มีชาวต่างชาติมาให้ฝึกพูด และแหล่งเรียนรู้ ที่จะใช้แสวงหาความรู้ในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติในด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่ม คะแนนเฉลี่ยของเจตคติ ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม จึงไม่แตกต่างกัน แต่ก็มีการพัฒนาดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไปในการเรียนการสอน สามารถนำกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด ไปสอนนักเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น โดยเฉพาะทักษะการอ่าน และการเขียน ผู้ที่จะนำวิธีสอนนี้ไปใช้ควรจะศึกษาให้มีความเข้าใจชัดเจน เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่องที่จะสอนเป็นอย่างดี จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนไม่ควรมากเกินไป และการจัดกิจกรรมกลุ่มควรลดละนักเรียนทั้งอ่อน ปานกลาง และเก่งอยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อฝึกความสามัคคีช่วยเหลือกัน ส่งผลถึงเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน ควรเตรียมความพร้อมให้นักเรียนคุ้นเคยกับกระบวนการเรียนรู้ความคิดรวบยอด เช่น ให้นักเรียนเล่นเกม “ใช่” – “ไม่ใช่” กับความคิดรวบยอดง่ายๆ เปรียบเทียบพืช กับสัตว์เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาเปรียบเทียบหาลักษณะเฉพาะ ของความคิดรวบยอดที่ซับซ้อนอย่างมีทิศทาง ควรทดลองในระดับชั้นอื่นๆ หรือในการวิจัยครั้งต่อไป ควรลดเวลาในขั้นตอนการฝึกความคล่อง ไปเพิ่มเวลาขั้นตอนการสื่อสารให้มากที่สุด ควรมีเทคนิคการนำเสนอตัวอย่างที่หลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ควรใช้กิจกรรมเสริมแรง เช่น บวกคะแนนเพิ่ม ให้รางวัลเป็นสิ่งของที่ไม่น่าแพงนัก ให้คำชมเชย ยกย่อง ฯลฯ กับผู้ที่ยกตัวอย่างด้วยตนเองได้ ทำให้นักเรียนสนใจ ตั้งใจมากขึ้น ครูผู้สอนควรกระตุ้น และส่งเสริมการแสดงออกของนักเรียนโดยการ

แสดงความสนใจและยอมรับความคิดของนักเรียน เพื่อฝึกความกล้า ช่วงเวลาที่นักเรียน ไม่อยากร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนสูงสุด คือ เวลาระหว่าง 11.00-12.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่นักเรียนเริ่มหิว ไม่มีสมาธิในการเรียน ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเวลานี้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย ควรศึกษาผลการใช้รูปแบบวิธีสอนระหว่างวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด และวิธีสอนแบบปกติ ที่มีต่อความสามารถในการพูด และเจตคติ ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นอื่นๆ และทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนอ่อน โดยปรับปรุงตัวอย่างให้ง่ายขึ้น และชัดเจนขึ้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.**

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 2545

กุศยา แสงเดช. 2537. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู.

วารสารวิจัยสนเทศ. 14(168) : 15-21.

เขตพื้นที่การศึกษานครนายก, สำนักงาน. 2547. เอกสาร รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2546 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครนายก : งานวัดและประเมินผลการศึกษา.

โชติกา ศรีถาวร. 2543. ผลของการใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนชนวนวิทยา จังหวัดชัยภูมิ. ปรินิพนธ์ สช.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นารี นาจวง. 2541. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้มโนคติ ของ Bruner กับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์. ปรินิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นิพพิทา กุลชิต. 2536. การศึกษาวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษต่ำและตอบสนองหลักสูตรใหม่ที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแสวงหาความรู้โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner สอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองแสงวิทยาเสริม

- อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณีพนธ์
ปรินญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นนทพร ภูวรัตน์. 2546. การใช้เพลงและนิทานในการเพิ่มความสามารถด้านการฟังของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบางวัน จังหวัดพังงา. สารนิพนธ์ ศศ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษใน ฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2534. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อส่งเสริม กรุงเทพฯ.
พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. 2546. การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. ปรินญาณีพนธ์ ศศ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกัญญา ศิลประสาท. 2544. การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ. ปรินญาณีพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวรรณณี เวทไชสง. 2544. การพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริง. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. 2533. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.
กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.
- อารี พันธุ์มณี. 2534. หนังสือจิตวิทยาเสริมสร้างและพัฒนาการเรียนรู้ จิตวิทยาการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- Cronbach, L. J. 1973. **Essentials of Psychological Testing**. New York : Harper & Row.
- Rosebry, Ann Stuart. 1986. Sementic and Systatic Base of Text Comprehension.
Dissertation Abstracts International. 46(08) : 2249 – A.
- Walker, Richard F., B.F. Bartlett and S. Rattanavich. 1984. **Teacher's Noter on a
Program of Concentrated Language Encounter Teaching**. Bangkok :
Srinakharinwirot University

Winer, B.J. 1971. **Statistical Principles in Experimental Design.** 2nd ed. New york :
McGraw-Hill